

[Helga Pedersen.]

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger vedrørende selve lovforslaget. Jeg vil lige tilføje, at vi fra oppositionens side er ganske klar over, at vi kan få bistand fra administrationen, når det drejer sig om udarbejdelse af et lovforslag, men jeg tror, at man vil være enig i, at på dette område havde det ikke været rimeligt at gå i enkeltheder med lovforslaget og udbede sig bistand på dette tidspunkt. Vi håber, vi kan nå det under udvalgsbehandlingen.

Det har også været kritiseret, at bemærkningerne ikke var tilstrækkelige. Det er jo sådan, at når oppositionen fremsætter lovforslag, overvejer den ofte, hvor mange bemærkninger der skal ledsage de enkelte bestemmelser. Det havde måske været klogere at gøre bemærkningerne endnu kortere, men vi valgte altså denne form. Jeg indrømmer gerne, at der er indløbet en fejl ved, at ordet „åbenbar“ er udgået i § 9. Der kan nu også ske fejl, når der citeres i lovbestemmelser andre steder fra.

Jeg skal ikke sige meget vedrørende de enkelte lovbestemmelser, men jeg vil gerne sige, at der også efter min mening er tvivls spørgsmål, og disse ting må vi drøfte i udvalget. Spørgsmålet om omfanget af ansvaret for det, der er passeret i ministermøder, er noget, der trænger til at blive diskuteret grundigt, og når den højtærede minister nævner spørgsmålet om statsministerens ansvar, vil jeg gerne sige, at det er en af de bestemmelser, jeg har megen tvivl om. Jeg synes godt, den højtærede minister kunne have understreget — det var vist den ærede ordfører for forslagsstillerne hr. Ninn-Hansen, der nævnte det — at vi ikke tilsigter et objektivt ansvar dermed. Men det fandt den højtærede minister altså ikke anledning til. Selv det taget i betragtning mener jeg imidlertid, det er et meget tvivlsomt spørgsmål.

Jeg mener også, det er vanskeligt at afgrænse begrebet „embedsførelse“ i § 4 og ministerens „embedsforretningers karakter“ i § 5; men slige begreber er ikke ganske ukendte ved domstolene ved behandlinger af andre sagsområder, så jeg tror, rigsretten vil kunne klare et spørgsmål herom.

Der har i øvrigt været forskellige tvivls spørgsmål under tidligere behandlinger af lovforslag om ministeransvarlighed. Det har

været berørt, hvorvidt et mindretal af en vis størrelse skal have adgang til at rejse en rigsretssag. Det er naturligvis et procesuelt spørgsmål, men det indebærer alligevel så betydelige materielle problemer, at man vel nok skal drøfte det i det udvalg, som jeg påregner bliver nedsat. Den afgående ministers ansvar er i og for sig ikke noget problem. Hans strafansvar fremgår indirekte af lovforslagets regler om forældelse, og jeg vil tilføje, at jeg er ganske enig med den højtærede minister i, at en yderligere præcisering af forældelsesreglerne må overvejes. Men om disse og andre spørgsmål mener jeg vi kan forhandle i udvalget.

Det principielt vigtige ved dette lovforslag har for os været at få konstateret, om der fortsat er bred tilslutning til ønsket om en ministeransvarlighedslov. Efter debatten indtil nu synes jeg man har indtryk af, at der er en sådan tilslutning til at søge at fastlægge ministrenes ansvar i lovsform. Om man skal gå den vej, som den højtærede minister skitserede: et særligt udvalg til at gøre et forsøg på at give forslaget den bedst mulige tekniske udformning, kan vi tale om i udvalget.

Jeg vil gerne sige, at vi er i og for sig lidt skuffede over, at man ikke i kommissionen nåede frem til et lovforslag, men efter kommissionens kommissorium har dette ikke været muligt. Vor tro på, at det var kommet, skyldtes bl. a. den højtærede ministers udtalelser under debatten i 1959-60, hvor den højtærede minister, vistnok i anledning af, at ordføreren for mit parti var inde på dette spørgsmål, sagde, at der nu var nedsat en meget sagkyndig kommission, som skulle søge at udarbejde et lovudkast vedrørende denne sag. Derfor havde vi ventet, at dette lovudkast var kommet. Men jeg forstår, at den højtærede minister altså har ændret sit standpunkt og givet kommissionen et andet kommissorium. Hvis den særdeles sagkyndige kommission havde fået det førstnævnte kommissorium, havde vi måske haft et videre grundlag at diskutere denne sag på, men nu må vi altså i det udvalg, der bliver nedsat, se på enkelthederne i lovforslaget, og hermed skal jeg anbefale det til velvillig behandling.

Helge Larsen: Det er som nævnt ikke første gang, der diskuteres ministeransvarlighedslovgivning i rigsdagens og i folketin-